

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9258

гр. София, 24.11.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в закрито заседание на 24.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

като разгледа дело номер **10371** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ и чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по повод на жалба с вх. № 39333 от 02.11.2022 г. и № 41045 от 14.11.2022 г. по описа на Административен съд София – град, подадена от „ЛИМОСБГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], кв. редута, [улица], представлявано от управителя Ю. М. А. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 22-4332-005521 от 24.10.2022 г. , издадена от полицейски инспектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, с която на основание чл. 171, т.2А, б. „а“ от ЗДвП е наложена ПАМ – „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“.

С жалбата е направено искане съдът да спре допуснатото предварително изпълнение на заповедта с твърдения, че жалбоподателят търпи вреди. Излагат се аргументи, че независимо от виновното поведение на лицето, на което е издаден АУАН № 717722 от 21.10.2022 г., то липсва констатация на актосъставителя на управителя на юридическото лице също да му е издаден АУАН. Излагат се доводи, че специалният автомобил марка М. С. 412Д, рег. [рег.номер на МПС] се използва за пренос на строителни материали – дарения за пострадалите от наводнението в К. област. В тази връзка се изтъква, че и в деня на съставянето на АУАН № 717722 от 21.10.2022 г. автомобилът е бил използван с тази цел.

С разпореждане от 15.11.2022 г., съдът е оставил без движение производството по делото и е дал указания на жалбоподателя да посочи какви трудно поправими вреди търпи от наложената ПАМ и да ангажира доказателства относно твърденията си, че СА се използва във възстановителните дейности след наводнението на населените места в карловска област.

В изпълнение на дадените указания от страна на жалбоподателя на 24.11.2022 г. по делото е постъпила молба, към която е приложен договор за наем на МПС с рег.

[рег.номер на МПС] със срок от 12 месеца, сключен на 16.03.2022 г. и 7 бр. листа с извлечения от електронна мрежа с дати 23.10., 21.10., 17.10. и 17.09.2022 г.

наложената мярка е незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон и в противоречие с целта на закона. Посочено е, че с налагането на ПАМ целта на закона не би могла да бъде изпълнена, тъй като запечатването на обекта е изключително крайна мярка с оглед на това, че няма да бъдат защитени ничии интереси, а напротив – ще бъдат нанесени изключително големи загуби.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с материалите по делото и допълнително ангажираните от жалбоподателя доказателства, намира искането за допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

В конкретния случай ПАМ е наложена въз основа на АУАН № 717722/21.10.2022 г., с който е установено, че са налице извършени нарушения на чл. 150а, ал.1 от ЗДвП – „управлява МПС без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство“ и чл. 100, ал.1, т.1 от ЗДвП – „не носи контролния талон от свидетелството за управление“. В АУАН е посочено, че водач на ППС към момента на констатиране на нарушенията е И. Е. Г..

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Към депозираното искане, включително и допълнително представените документи, не могат да се квалифицират като доказателства, от които да може да се направи категоричен извод, че са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на издадената ЗППАМ.

Твърденията в искането за настъпването на вреди за срока на наложената ПАМ не са подкрепени с никакви писмени доказателства, поради което не водят до извод, че са налице предпоставките по чл. 166, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 60 от АПК за спиране предварителното изпълнение на ЗНПАМ.

Следва да се подчертае, че представените от жалбоподателя писмени документи взаимно се изключват и разколебават твърденията му, тъй като от една страна специалният автомобил е отдаден под наем, а от друга страна същият е във владението на неговия собственик, който го използва в доброволческата му дейност. От ангажираните доказателства не може да се установи по безспорен начин, че ППС конкретно е било използвано в дейностите по подпомагане населените места в област К. при тяхното възстановяване.

Не на последно място трябва да се посочи, че личният интерес на оспорващия, чрез инвокираните от него твърдения, както и представения договор за наем, са непротивопоставими на обществения такъв, свързан със здравето и сигурността на гражданите при движението им по пътищата.

По изложените съображения съдът намира искането за неоснователно и като такова следва да бъде отхвърлено.

Отделно от горното производството следва да продължи и съдът да разгледа жалбата срещу оспорената заповед за налагане на ПАМ, която намира за редовна, поради което делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, като се призоват страните.

Воден от горното съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на „ЛИМОСБГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 22-4332-005521 от 24.10.2022 г. , издадена от полицейски инспектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, с която на основание чл. 171, т.2А, б. „а“ от ЗДвП спрямо оспорващия е наложена ПАМ – „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“.

На основание чл. 172, ал. 5 ЗДвП (доп., бр. 77/2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), съгласно който решенията на първоинстанционния съд по жалби или протести срещу индивидуални административни актове за прилагане на ПАМ от вида на изброените в чл. 172, ал. 1 ЗДвП не подлежат на обжалване, както и предвид характера на връзката между главното производството и акцесорните му, настоящия акт е окончателен.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 08.02.2023 г. от 10,00 часа.

КОНСТИТУИРА като страни в производството:

1. Жалбоподател: „ЛИМОСБГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], кв. редута, [улица], представлявано от управителя Ю. М. А.

2. Ответник: полицейски инспектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“.

УКАЗВА на жалбоподателя, на основание чл. 154, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК, че носи доказателствената тежест за установяване съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от значение за делото.

УКАЗВА на ответника, на основание чл. 170, ал. 1 АПК, че носи доказателствената тежест относно съществуването на обстоятелствата и фактическите основания,

посочени в обжалвания акт, както и изпълнението на законовите изисквания по издаването му.

ЗАДЪЛЖАВА ответника в срок до съдебното заседание да представи по делото писмени доказателства, че М. Ц. М. към 24.10.2022 г., заема длъжността „полицейски инспектор“ към СДВР, сектор „Пътна полиция“.

УКАЗВА на страните до делото, че при неизпълнение на указаните им задължения ще им бъде наложена санкция на основание чл. 91, ал.1 вр. чл. 89, т.2 ГПК.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ СТРАНИТЕ за датата и часа на съдебното заседание.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящето определение.

ДА СЕ УВЕДОМИ Софийска градска прокуратура.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: